

tenmeye başlaması ve pek çok okul tarafından yaprakları dökülen ağaçların sökülmesi sebebiyle projenin durdurulmasına karar verilmiş. Demir "Bu tür uygulamalar sadece resmi kuruluşların gayretiyle olmaz. Ancak toplumun genel olarak bilinçlenmesi, kaynakları az tüketip, az atık oluşturması ve oluşturulan atıkları da, sebzeleri ayrı kartonları ayrı poşetlere koy-

ma sureti ile kaynağında ayrı toplaması, geri dönüşüm çabalarına katkı sağlar. Böylece sokak toplayıcıları da etrafı kirletmeden çöplerden karton ve kağıtları toplamış olur." diyor.

İBB, İSTAÇ ve İTÜ'nün İstanbul'un 35 noktasında yaptığı araştırmaya göre çöplerin ekonomik değer taşıyan yüzde oranları şöyle: karton 4,57, renkli cam 2,64, renksiz cam 3,23, pet şişe 1,36, plastik 2,67... En düşük atık oranı ise alüminyuma ait.

ÇEVKO: "Yönetmelik tam uygulanmalı"

Türkiye'de geri dönüşüm konusunda yetkilendirilmiş kuruluşlardan biri olan ÇEVKO'nun üstlendiği 75 bin tonluk kağıt-kartonun geri kazanımı sayesinde, 2006 yılı içinde 1 milyon 300 bin adet ağacın kesilmesi önlenmiş, atık camların işlenmesiyle 8 milyon 300 bin litre (yaklaşık 25 milyon YTL'lik) benzin, 8 milyon YTL civarında ise maddi tasarruf sağlanmış olduğu tahmin ediliyor. ÇEVKO yetkilileri, Çevre ve Orman Bakanlığı yetkinliğinde çıkarılan "aykırı olarak atık toplayan, taşıyan, geçici ve ara depolama yapan, geri kazanan, geri dönüşüm sağlayan, tekrar kullanan veya bertaraf edenlere 24 bin YTL., ithal edenlere 60 bin YTL. idari para cezası verilir" yönetmeliğinin, başta yerel yönetimler ve yetkilileri olmak üzere tüm birimlerde tam olarak uygulanması gerektiğinin altını çiziyorlar.

Günde 10 bin ton çöp üretiyoruz...

İSTAÇ verilerine göre bulunan bu miktara, aracıların çöplüklerden topladıkları "eski eşya" ve sanayide kullanılabilir "hurda" gibi katı atıklar ile boş alanlara kaçak dökülen inşaat artığı ve moloz eklendiğinde; İstanbul'un kişi başına çöp üretim miktarının yaklaşık 1 kilogram olduğu görülüyor.

İstanbul'da çıkan çöpün miktarı gibi içeriği de mevsimlere ve bölgelere göre değişiyor

Günlük ortalama 10 bin ton olarak üretilen çöpün içeriğine dair ortalama değerler yandaki tabloda görülmüyor.

Cinsi	Ortalama miktar	Yüzde
Organik maddeler	4 bin 500 ton	% 45
Kağıt	bin 450 ton	% 15,5
Kül	bin 500 ton	% 15
Plastik	950 ton	% 9,5
Tekstil	560 ton	% 5,6
Seramik-tuğla-inert madde	440 ton	% 4,4
Cam	380 ton	% 3,8
Metal	220 ton	% 2,2
Toplam	10 bin ton	%100,00

Güncel geri kazanılabilir malzeme fiyatları...

Kağıt 0,12 YTL/kg; poşet 0,15 YTL/ kg; plastik 0,250-055 YTL/kg; alüminyum 1,9 YTL/kg; pet 0,45-0,5 YTL/kg; demir 0,2-0,25 YTL/kg...

Belediyelerin aylık ambalaj atığı toplama miktarı

Sultanbeyli	230 ton/ay
Bağcılar	70 ton/ay
Üsküdar	44 ton/ay
Maltepe	27 ton/ay
Kartal	16 ton/ay
Beykoz	13 ton/ay
Silivri	7 ton/ay
Bayrampaşa	6 ton/ay
Kadıköy	500 ton/ay

KA.DER açıkladı: Siyasi parti yönetimleri kadınlara kapalı

Kadın Adayları Destekleme ve Eğitime Derneği (KA.DER) Genel Merkezi'nin yaptığı araştırmaya göre; TBMM'de temsil edilen siyasi partiler, kadınların siyaset hakkını yok sayıyor. Nüfusun yarısı kadın olmasına karşın Türkiye'de kadının parti yönetimdeki temsil oranı çok düşük! AKP, CHP, DYP, MHP, ANAP VE SHP'nin parti karar organlarında kadınların temsil oranı yüzde 4-24 arasında değişiyor. Türkiye'nin geleceğini yönlendiren bu partiler karar alırken kadını yok saydığı gibi il yönetimlerinde de kadınları görmezden geliyor. Mecliste temsilcisi bulunan partilerin kadın il başkanı oranı yüzde 2... Kısacası, siyasi partiler kadın siyasetçiden hoşlanmıyor. İşte KA.DER'e göre siyasetin utanç tablosu:

AKP

Merkez Yürütme Kurulu toplam sayısı: 20; Kadın sayısı: 3
Merkez Karar ve Yürütme Kurulu toplam sayısı: 50; Kadın sayısı:12

Merkez Disiplin Kurulu toplam sayısı: 11; Kadın sayısı: 2
İl Başkanlıkları toplam sayısı: 81; Kadın il başkanı sayısı: 0

CHP

Parti Meclisi toplam sayısı: 81; Kadın sayısı: 20
Merkez Yürütme Kurulu toplam sayısı: 21; Kadın sayısı: 2
Yüksek Disiplin Kurulu toplam sayısı: 15; Kadın sayısı: 4
İl Başkanlıkları toplam sayısı: 81; Kadın il başkanı sayısı: 3

DYP

Genel İdare Meclisi toplam sayısı: 40; Kadın sayısı: 5
Merkez Karar Kurulu toplam sayısı: 70; Kadın sayısı: 8
Yüksek Haysiyet Divanı toplam sayısı: 20; Kadın sayısı: 3
İl Başkanlıkları toplam sayısı: 81; Kadın İl Başkanı sayısı: 0

Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı Nimet Çubukçu.

MHP

Merkez Yürütme Kurulu toplam sayısı: 70; Kadın sayısı: 3
Merkez Disiplin Kurulu toplam sayısı: 9; Kadın sayısı: 0
İl Başkanlıkları toplam sayısı: 81; Kadın İl Başkanı sayısı: 0

ANAP

Merkez Karar ve Yürütme Kurulu toplam sayısı: 50; Kadın sayısı: 4

Başkanlık Divanı toplam sayısı: 13; Kadın sayısı: 2

Merkez Disiplin Kurulu toplam sayısı: 13; Kadın sayısı: 4
İl Başkanlıkları toplam sayısı: 81; Kadın İl Başkanı sayısı: 1

SHP

Parti Meclisi toplam sayısı: 60; Kadın sayısı: 18
Merkez Yürütme Kurulu toplam sayısı: 18; Kadın sayısı: 2
Merkez Disiplin Kurulu toplam sayısı: 9; Kadın sayısı: 1
İl Başkanlıkları toplam sayısı: 63; Kadın İl Başkanı sayısı: 5

Ajans Press en medyatik kredi kartlarını açıkladı

Ajans Press, yazılı basında yer alan kredi kartlarının 2006 yılına ait haber ve reklam ölçümlerini açıkladı. Yapılan analize göre; Ocak ve Ekim 2006 tarihleri arasında, 732 haber adediyle "Bonus Card" en çok haber olurken; "Bonus Card"ı 617 haberle "World Card" ve 517 haberle "Axess" izledi. Ocak 2004 ve Ekim 2006 tarih aralığında gerçekleştirilen analiz neticesinde; kredi kartlarının haber, söyleşi, köşe yazısı, tüketici köşesi, mizah, inceleme-araştırma başlıkları altında basında 17 bin 324 kere yer aldığı saptandı. Üç yıllık süreç içerisinde yaklaşık 16 bin 170 adet kredi kartı haberi yapıldığı; bunların 15 bin 833 adedinin olumlu, 39 adedinin olumsuz ve 298 adedinin de informatif (bilgilendirici) haber olduğu açıklandı.

Hıncal Uluç İstanbul'un trafik düğümünü çözüyor

Hıncal Uluç'un trafik üzerine yazdığı yazıları bir süredir takip ediyoruz. Uluç, İstanbul'un trafik karmaşasını azaltmak için neredeyse Ulaştırma Bakanlığı'ndan daha fazla çözüm önerisi sunuyor. Ama dinleyen kim?

Yazı: Anıl Keskin Foto: Emrah Doğan

Yazmakla bitmeyen İstanbul trafiğinin hali sizce ne olacak?

Gerçekten yazmakla bitecek gibi değil. İstanbul trafiğindeki sorununun daha önceden Ankara'ya da yansımalarını biliyoruz. Başbakanın talimatıyla, İçişleri, Ulaştırma, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'ndan oluşan bir komisyon kurulmuştu. Ancak ben bunun göstermelik bir çaba olduğunu düşünüyorum. İçişleri Bakanı, İstanbul trafiğini gerçekten çözmeyi isteseydi şimdiye kadar çoktan bir yere varılmıştı. İçişleri Bakanının Başbakanı sunduğu trafik çalışma raporu adeta "ilkokul öğrencisi kompozisyonu" şeklinde; 50 senedir bilinen ve yapılmayan kısa, orta ve uzun vadeli bir

takım önlemlerden oluşuyordu. Kıscacı, çalışmada pratik ve kalıcı çözüm önerileri yoktu.

"İçişleri Bakanı, İstanbul trafiğini gerçekten çözmeyi isteseydi şimdiye kadar çoktan bir yere varılmıştı."

Bir türlü bitmek bilmeyen alt yapı çalışmaları ve çözüm olarak gösterilen eğitilmiş sürücüler, trafik kaosu üzerinde ne kadar etkin olabilir sizce?

İnsanları kurallara uymaya zorlayan şey "denetim" ve "cezalar"dır. Eğitim çok da önemli değil! Örneğin, Münih'ten İstanbul'a giden bir tır şo-

förü 5 trafik suçu işlerken; aynı şoför İstanbul-Adana yolunda 42 trafik suçu işliyor. Bu adam, Münih'ten Edirne'ye gelene kadar eğitilmiş olup da, Edirne-Adana arasında eğitimini kaybetmiyor elbet. Amerika'da çoğu insan üniversite mezunuyken bin 200 ABD Doları civarında trafik cezası varsa, demek ki trafik suçlarını önlemenin yolu yüksek cezalardan geçiyor. Büyükşehirlerde uygulanan trafik kurallarının Anadolu'dakilerden de farklı olması gerek. Diyelim ki Hakkari'de yanlış yere arabayı park etmenin cezası 49 YTL. Hakkari vatandaşın gelir seviyesine göre bu ceza evlat acısı gibiyken, aynı ceza bir kentlinin gelirini çok sarsmaz. Bu yüzden Meclis'te, büyükşehirler için ayrı bir yasa çıkarılmalı ve "trafik polisliği" ayrı bir branş olmalı. Trafik polisleri özel eğitimlere tabi tutularak dış ülkelerde kurs ve seminerlere gönderilmeli.

Peki trafik cezalarının yükseltilmesi suçu işleyenler için gerçekten caydırıcı olabilir mi?

Dünyanın bütün uygar ülkeleri yüksek cezalar üzerinde anlaşmışlarsa bunu artık tartışmanın bir anlamı yok. Yazılarımda bu cezaların artırılması gerektiğini söylüyorsam, okurdan bu sefer rüşvetler artacağı yönünde tepkiler geliyor. Diyelim ki yüksek cezalar karşısında rüşvetler gerçekten de artacak; bu durumda 49 YTL olan cezanın rüşveti 10 YTL iken 2 bin YTL'lik ceza karşısında verilen rüşvet de 200 YTL'ye çıkar. Burada esas mesele sürücülerin trafikte "ya yakalanırsam" duygusu içersinde seyretmeleri. Trafikte kurallara uyumayı sağlayan bu duygu, yüzdelerle ifade edilen "algılanan yakalanma riski" olarak tanımlanıyor. Türkiye'de algılanan yakalanma riski yüzde 1'lerde seyrediyor. Trafikte, polis gözüne baka baka cep telefonuyla konuşanları, dönülmez kavşaklardan geçenleri, emniyet kemeri takmayanları görüyoruz. Bunlar bence trafik konusunda en dehşet verici şeyler. Bir

suçlu eğer trafik polisinin önünde böylesine rahat davranıyorsa, o kentte artık algılanan yakalanma riski sıfırdır.

"İstanbul trafiğinden sorumlu bir kişi için yollar kapatılıyor. Trafikte hiçbir sıkıntı yaşamayan birinin sorunu görmesi mümkün değil."

Yaşadığınız ilginç trafik anılarını bizimle paylaşır mısınız?

Bir gün Teşvikiye Caddesi'ndeyiz. Trafik kilitlenmiş gitmiyor. Bir yandan ambulansın siren sesini duyuyorum. Ancak kimsenin umurunda değil ve yaklaşan ambulansa yol vermiyorlar. Ben de dayanamadım araçtan çıktım. Sürücülere yön göstererek, ambulansa yol açtım. Başka bir gün ise Gayrettepe'den Vatan Caddesi'ne giden yolda araçla seyir halindeyken yolların kapatıldığını gördüm. Polise sordum; Emniyet Müdürü Celalettin Cer-

rah geçeceği için trafiğin engellendiğini öğrendim. İstanbul trafiğinden sorumlu bir kişi için yollar kapatılıyor. Trafikte hiçbir sıkıntı yaşamayan birinin sorunu görmesi mümkün değil.

Peki bu anlattıklarınıza farklı açıdan örnek teşkil edebilecek şeyler yaşadınız mı?

25 sene önce Amerikalı eşim, ben, eşimin annesi arabada Nevada Çölü'nde ilerliyoruz. En son insan görmemizin üzerinden 1,5 saat geçmiş. Arabayı kayınvalidem kullanıyor; ben de sigara içiyordum. Elimi izmariti atmak için dışarı uzatmıştım ki eşim ve kayınvalidem bana mani olup, "burada izmarit atmanın cezası 200 Dolar" dediler. Meğer motosikletli polisler ağaçların arkasında ceza kesmek için bekliyorlarmış. Sadece bu değil ki! Burada, arabanızı park yasağı olan yere bıraktığınız vakit başınıza ne geleceğinizi bilmiyorsunuz; bir gün polisin canı istiyorsa ceza fişi koyuyor, öbür gün arabanız çekmiş oluyor. Yurt dışında bu, kesin çizgilerle sürücülere belirtilmiş durumda.

Yurt dışında cezalar kurallara uyum sağlıyor yani..

Amerika'da kırmızı ışıkta üç kere geçtiği tespit edilen kişinin ehliyeti geri alınıyor. Kaliforniya'da "aptal kursu" denilen bir kursa yollanıyorlar. Ünlü komedyenler onlarla kurs boyunca dalga geçiyor. Güney Afrika Mahkemesi kararına göre, alkollü araç kullananın arabası bile elinden alınabiliyor. Bu tür uygulamaların olduğu ülkelerde insanlar aşağılanmaya maruz kalmamak ve yüksek miktarda para cezası ödememek için kurallara uyuyor.

Sizce yaşadığımız trafik kabusu önlemede medya ne kadar etkin?

Ben medyayı "yüz karası" olarak tanımlıyorum. Çünkü bu Allah'ın cezası televizyonların insanları eğitmek gibi çabaları yok. Örneğin yıllarca Almanya'da haber sonrası "Seven Sense/ (Yedinci Duyu)" adlı, insanları trafik konusunda eğiten bir program yapıldı. Oysa bizde, kendi gazetem de dahil kimsenin trafik sorunu ve çözümleri umurunda değil. Adamlar nasılsa ben yazıyorum diye bu konuya eğilmiyorlar. Aslında trafik yazıları yazmak benim için bir nevi deşarj; bir şeylerin değişeceğine çok da inanmıyorum. ■

Orhan Pamuk'un yazı serüveni

“Orhan Pamuk o sözleri söyledi mi? Nobel siyasileştirildi mi? Nobel'i bir Türk yazarın almasına sevinenler ve sevinmeyenler 'neden' diye sordular mı? Orhan Pamuk bundan sonra siyasi konularda konuşmayacak mı?” gibi sorular Mülkiye İstanbul Dergisi Yayın Kurulu'nun da gündemine geldi. Bu tartışmaya girmeyi gereksiz görerek Orhan Pamuk'un 7 Aralık 2006 tarihinde Stockholm'de yapacağı konuşmayı yorumsuz yayınlamaya karar verdik. Her ne anlatırsa...

7 Aralık'da Orhan Pamuk, dünyanın tüm edebiyatseverlerine, düşünürlerine ve çocuklarına seslenen bir konuşma yaptı. Kısıtlı sayfalarımızda bu konuşmadan bir seçki sunuyoruz. Orhan Pamuk'un öyküsünü değil, yazının ve Nobel ödülü kazanmış bir yazar olmanın serüvenini anlatan bir seçki...
Mülkiye İstanbul Yayın Kurulu

Orhan Pamuk, 7 Aralık 2006... “Yazı yazmak, içe dönük bakışı kelimelere geçirmek, insanın kendisinin içinden geçerek yeni bir alemi sabırla, inatla ve mutlulukla araştırmasıdır...”

...Kendi hayatını başkalarının hikâyesi olarak yavaş yavaş anlatabilmesi, bu anlatma gücünü içinde hissedebilmesi için bana öyle gelir ki, yazarın masa başında yıllarını bu sanata ve zanaata sabırla verip, bir iyimserlik elde etmesi gerekir...

... Huzursuzluğun insanı yazar yapan temel dürtülerden biri olduğunu biliyorum. Yazar olmak için sabır ve çileden önce içimizde kalabalıktan, cemaatten, günlük sıradan hayattan, herkesin yaşadığı şeylerden kaçıp bir odaya kapanma dürtüsü olmalıdır... Bu kitapları keyfince okuyan, yalnızca kendi vicdanının sesini dinle-

yerek başkalarının sözleriyle tartışan ve kitaplarla konuşa konuşa kendi düşüncelerini ve alemini oluşturan özgür, bağımsız yazarın ilk büyük örneği, modern edebiyatın başlangıcı Montaigne'dir elbette...

Ama kendimizi kapattığımız odaya sanıldığı kadar da yalnız değildir. Bize önce başkalarının sözü, başkalarının hikâyeleri, başkalarının kitapları, yani gelenek dediğimiz şey eşlik eder. Edebiyatın insanoğlunun kendini anlamak için yarattığı en değerli birikim olduğuna inanıyorum. İnsan toplulukları, kabileler, milletler edebiyatlarını önemsedikleri, yazarlarına kulak verdikleri ölçüde zekileşir, zenginleşir ve yükselirler, ve hepimizin bildiği gibi, kitap yakmalar, yazarları aşağılamalar milletler için karanlık ve akılsız zamanların habercisidir. Ama edebiyat hiçbir zaman yalnızca milli bir konu

değildir. Kitaplarıyla bir odaya kapanan ve önce kendi içinde bir yolculuğa çıkan yazar, orada yıllar içinde iyi edebiyatın vazgeçilmez kuralını da keşfedecektir. Kendi hikâyemizden başkalarının hikâyeleri gibi ve başkalarının hikâyelerinden kendi hikâyemizmiş gibi bahsedebilme hüneridir edebiyat...

Yirmi beş yıl Türkiye'de yazar olarak ayakta kalabilmek için kendimi bir odaya kapattıktan sonra, yazarlığın içimizden geldiği gibi yazmanın, toplumdan, devletten, milletten gizlice yapılması gereken bir iş olmasına, ... artık isyan ediyordum...

...Her zamanki takıntılı, öfkeli sesimle kendi kendime 'mutluluk nedir?' diye soruyordum. Tek başına bir odada derin bir hayat yaşadığını sanmak mıdır mutluluk? Yoksa cemaatle, herkesle aynı şeylere inanarak, inani-

yormuş gibi yaparak rahat bir hayat yaşamak mı? Herkesle uyum içinde yaşar gibi gözükürken, bir yandan da kimsenin görmediği bir yerde, gizlice yazı yazmak mutluluk mudur aslında, mutsuzluk mu? Ama bunlar fazla hırçın, öfkeli sorulardı. Üstelik iyi bir hayatın ölçüsünün mutluluk olduğunu nereden çıkarmıştım ki? İnsanlar, gazeteler, herkes hep en önemli hayat ölçüsü mutlulukmuş gibi davranıyordu...

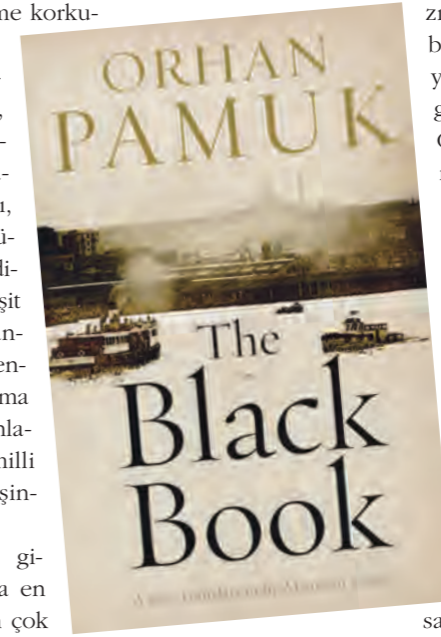
...Benim için yazar olmak demek, içimizde taşıdığımız, en fazla taşıdığımızı biraz bildiğimiz gizli yaralarımızın üzerinde durmak, onları sabırla keşfetmek, tanımak, iyice ortaya çıkarmak ve bu yaraları ve acıları yazımızın ve kimliğimizin bilinçle sahiplendiğimiz bir parçası haline getirmektir.

Herkesin bildiği ama bildiğini bilmediği şeylerden söz etmektir yazarlık. Bir odaya kapanıp yıllarca hünerini geliştiren, bir alem kurmaya çalışan yazar işe kendi gizli yaralarından başlarken bilerek ya da bilmeden insanoğluna derin bir güven de göstermiş olur. Başkalarının da bu yaraların bir benzerini taşıdığına, bu yüzden anlaşılacağına, insanların birbirlerine benzediğine duyulan bu güveni hep taşıdım.

...Dünya nüfusunun büyük çoğunluğunun bu duygularla yaşadığını, hatta daha ağırları olan eziklik, kendine güvensizlik ve aşağılanma korkularıyla boğuşarak yaşadığını kendimden biliyorum. Evet, insanoğlunun birinci derdi hâlâ, mülksüzlük, yiyeceksizlik, evsizlik... Ama artık televizyonlar, gazeteler bu temel derterini edebiyattan çok daha çabuk ve kolay bir şekilde anlatıyor bize. Bugün edebiyatın asıl anlatması ve araştırması gereken şey, insanoğlunun temel derdi ise dışarıda kalmak ve kendini

önemsiz hissetme korkuları, bunlara bağlı değersizlik duyguları, bir cemaat olarak yaşanan gurur kırıklıkları, kırılmalıklar, küçümsenme endişeleri, çeşit çeşit öfkeler, alınganlıklar, bitip tükenmeyen aşağılanma hayalleri ve bunların kardeşi milli övünmeler, şişirmeler...

...Bildiğiniz gibi, biz yazarlara en çok sorulan, en çok sevilen soru şudur: 'neden yazıyorsunuz?' İçimden geldiği için yazıyorum! Başkaları gibi normal bir iş yapmadığım için yazıyorum. Benim yazdığım gibi kitaplar yazılsın da okuyayım diye yazıyorum. Hepinize, herkese çok çok kızdığım için ya-

zıyorum. Bir odada bütün gün oturup yazmak çok hoşuma gittiği için yazıyorum. Onu ancak değiştirerek gerçekliğe katlanabildiğim için yazıyorum. Ben, ötekiler, hepimiz, bizler İstanbul'da, Türkiye'de nasıl bir hayat yaşadık, yaşıyoruz, bütün dünya bilsin diye yazıyorum. Kağıdın, kalemin, mürekkebin kokusunu sevdiğim için yazıyorum. Edebiyata, roman sanatına her şeyden

çok inandığım için yazıyorum. Bir alışkanlık ve tutku olduğu için yazıyorum. Unutulmaktan korktuğum için yazıyorum. Getirdiği ün ve ilgiden hoşlandığım için yazıyorum. Yalnız kalmak için yazıyorum. Hepinize, herkese neden o kadar çok çok kızdığımı belki anlarım diye yazıyorum. Okunmaktan hoşlandığım için yazıyorum. Bir kere başladığım şu romanı, bu yazıyı, şu sayfayı artık bitireyim diye yazıyorum. Herkes benden bunu bekliyor diye yazıyorum. Kütüphanelerin ölümsüzlüğüne ve kitaplarının raflarda duruşuna çocukça inandığım için yazıyorum. Hayat, dünya, her şey inanılmaz güzel ve şaşırtıcı olduğu için yazıyorum. Hayatın bütün bu güzelliğini ve zenginliğini kelimelere geçirmek zevkli olduğu için yazıyorum. Hikâye anlatmak için değil, hikâye kurmak için yazıyorum. Hep gidilecek bir yer varmış ve oraya -tıpkı bir rüyadaki gibi- bir türlü gidemiyormuşum duygusundan kurtulmak için yazıyorum. Bir türlü mutlu olamadığım için yazıyorum. Mutlu olmak için yazıyorum.”

Akdeniz'in ortasındaki tarih, kültür ve jeoloji harikası: *Sicilya*

Catania semalarına yaklaşırken uçağın içine kızılılık hakim oluyor. Akdeniz'in açık ve lacivert gökyüzüne doğan güneşin kızılılığı yansıyor diye umursamazken, uçağın sağ tarafından heyecanlı uğultular yükseliyor.

Yazı: Haluk Yurtkuran

Karaya yaklaştıkça kara bir kütlenin ağzından taşan kızılılık giderek uçağın içini doldurmaya başlıyor. "İşte" diye geçiriyorum içimden, "Sicilya'ya yakışan karşılama da böyle olmalı Etna'dan". Evet şanslıydık gerçekten de; Etna birkaç gündür lavlar saçıyor ağzından. Grubumuz böylece Sicilya'nın ilk harikasına daha uçağın tanık oluyor, kalışımız süresince de tanıklığımız devam ediyor bu jeolojik fenomene.

Havaalanında bizi karşılayan rehber Juseppe'ye grubun en meraklısı kinayeli bir şekilde soruyor; "İtalyanca konuşur musun?" Cevap; "Hayır, ben Sicilyalıyım." İşte bir Sicilyalıya yakışan yanıt! Sicilya'nın demografik yapısı gerçekten de bir mozaik gibi ancak sonuçta bu Akdeniz adasının insanları kendilerini Yunan, Arap, Afrika, Norman, Latin, İtalyan köklerinden ziyade Sicilyalı üst kimlikleri ile tanımlıyorlar. Akdeniz'in ortasında olmak tarih boyunca Sicilya'yı çeşitli ka-

vimlerin uğrak yerine çevirmiş.

Adanın yerlileri Siculi ve Sicaniler, Yunanlı öncülerin M.Ö. 8 yüzyıldan itibaren "Magna Graecia" hayali peşinde batıya doğru ilerlemeleri ile adanın doğusunda Messina'dan başlayarak sırasıyla, Taormina, Catania, Siraküza, Era ve Agrigento'yu kolonize etmeleri ile ortadan kayboluyorlar. Oysa aynı dönemlerde batıda tüccar Fenikeliler Palermo, Erice, Mozia and Solunto'yu kurarken, savaşçı Kartacalılar da yine batıda tutunmaya çalışıyorlardı.

İtalyanlarca "üvey evlat" görülen Sicilya, güçlenmek için "mafya" kavramını yaratmış!

Yunanlıları sırasıyla Romalılar, Bizans, Kuzey Afrikalı Araplar ve Endülüs'te olduğu gibi buradada İslamiyet'i sona erdiren Katolik Aragon Krallığı takip etmiş. Ortaçağ'da çeşitli krallıklar, derebeylikler ve Papalığın ege-

menliği altında savrulan ada, İtalyan Ulusal Birliği'ni kuran Garibaldi tarafından 1860'ta İtalya'ya katılmış. Ancak her zaman ülkenin üvey evladı muamelesi görmüş ve bu nedenle bir tür, bizdeki aşiret töresi gibi adalet dağıtım mekanizması olan "mafya"yı dünya literatürüne kazandırmış. Avrupa Birliği'nin etkisiyle olsa gerek yükselen ekonomik gelir ve adaya yapılan yatırımlar, mafyanın etkisini azaltmış durumda.

Adanın ikinci büyük kenti Catania, tarih boyunca Etna'nın lavlarının tehdidi altında kalmış ve özellikle 18. yüzyıldaki patlamadan sonra tamamen lavlar altında kaldığı için yeniden inşa edilerek, Barok mimarinin etkisi altına girmiş. Halen de bu özelliğini koruyan katedrali, meydanı, sokakları, şehir surları, limanı ile tipik Doğu Akdeniz kentin özelliklerini koruyor. Akşam üzerleri kordon boyunca yürüyüşe çıkan Catanialılar önde baba ve erkek çocuklar, arkada anne ve kız çocuklar olmak üzere ailece dondurmalarını yiyerek sosyalleşiyorlar. Catania'nın en ilginç yeri, balık ve sebze-et hali... Etlere ve sakatatların açıkta satıldığını gördükçe Avrupa Birliği'nin Sicilya için İtalya'ya "torpil" geçtiğini düşünmemek elde değil. Balık halinde yer alan lokantalarda taze balık, deniz mahsulü ve mezeler yi-yip, güzel şaraplar içebiliyorsunuz. Yalnız fiyatlar çok ucuz ve Sicilyalı aşçıların da elleri çok bol olduğu için yemekleri ısmarlarken abartmamakta fayda var; çünkü gözünüz ve mideniz doyduktan sonra masada hâlâ yiyecek bıraktıysanız, sebebini lokantanın şef ve garsonlarına anlatmakta zorlanabilirsiniz.

Sicilya gezinizde Arşimet'in doğduğu yeri de görebilirsiniz

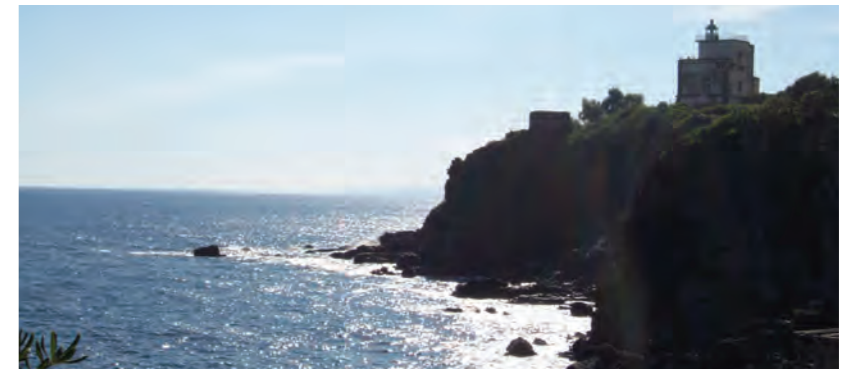
Taormina, herhalde dünyanın en romantik antik tiyatrosuna sahip kentlerden biridir. Arkada Etna, eteklerinde narenciye bahçeleri ve hemen kıy-

ğın ortasında Roma dönemine ait zengin bir konut olan Piazza Amerina'daki yer mozaikleri ve duvar freskleri, Romalıların sosyal ve gündelik yaşamına ışık tutarken; estetik olarak Roma mozaik sanatının en güzel örneklerini sergiliyordu. Burada yine unutmayacağımız anılardan biri, yerel bir lokantada yediğimiz Sicilya börekleri ve pizzalar oldu. Tekrar ölçüyü kaçırıp, eli bol garsonların masaya getirdiği her şeyi silip süpürdükten sonra, yiyip-içtiklerimizi hazmedebilmek için grubumuzun "emekli denizcilerinin" tavsiyesi ile içtiğimiz, bir nevi "lavabo aç" vazifesi gören Fernet Branca shot'ları kendimizi gerçekten de Romalı gibi hissetmemize yol açtı.

En güzel plaj: Cefalu...

Adanın başkenti Palermo'nun eski kent merkezi, üniversitesi, parlamentosu, eski saray, Antikacılar Caddesi, katedrali ve eski liman; en etkileyici bölümler... Ünlü Opera Binası, Bit Pazarı, meşhur İtalyan markalarının dizildiği Liberta Caddesi ve mafya babalarının yargılanıp kapatıldığı hapisanesi, Arap, Yahudi ve Hıristiyan mahalleleri ile ziyaretçisine kozmopolit bir Akdeniz kenti görüntüsü sunuyor. Civardaki plajlar arasında bizim gönlümüz Cefalu'da kaldı. Öyle ki ekim sonu güneşi ile kumsala serpilmiş tembel tembel yatan turistleri görünce gelip burada tatil yapıyor diyenlerimiz çoğunluktaydı. ■

Kahve ve konyanın vals'i

Soğuk kış günlerinin sohbetleri farklı kılan keyfi kahve... Öyküsü 500 yıl öncesine dayanan bu mutluluğun konyakla olan dostluğunu da bilenler bilir. Şiirlere bile konu olan bu dostluk bir araya geldiğinde bir rehavet çöker damaklara. Bazen de güzel bir akşam yemeğinin verdiği doygunluğu, rehavete dönüştürür kahve ve konyanın dansı...

Yazı: Anıl Keskin

Sıcacık içiminin her çeşidinde farklı bir keyif saklıdır. Filtre kahve, Türk kahvesi ve diğerleri... Keyfin öyküsü 500 yıl öncesine dayanır. Kahve üretiminin 18. yüzyılın ilk yıllarında Arabistan'da başladığı biliniyor. Arapların "kuvvet" anlamına gelen "kaveh" dedikleri kahve, dünyada yaygınlaştığından bu yana, bir keyif içeceği olarak çoğu insan tarafından tercih ediliyor. Arabistan'dan başlayıp, dünyaya yayılan kahvenin tabii bir de üretiliş süreci var. Boyu 8 metreyi bulan kahve ağacı, hasadı kolaylaştırmak amacıyla funda boyunda budanıyor. Koyu yeşil, üstleri deri, çiçekleri beyaz renk görünümünde olan kahve ağacının meyvesinin olgunlaşması 8-10 ay sürüyor. Olgunlaşma sürecinde rengi değişen kahve

ağacı son olarak koyu kırmızı bir renk aldığı hasat ediliyor. Kahve meyvesinin içinde iki çekirdek işlenerek mutfaklarda kullanılan kahve haline getiriliyor.

Şarabın damıtılmış hali: Konyak

Bir akşam yemeğinin getirdiği doygunluğu, bir fincan kahveyle birlikte tamamlamanın da zevkini kahve tiryakileri bilir. Yemek sonrası hazmettirici özelliğinden ötürü kimileri de bazen, kahve keyfini konyakla bir-

leştirir. Adını, Fransa'nın Cognac kasabasından alan ve bu bölgede yetişen üzümlerden yapılan bir içki çeşidi olan konyak "şarabın damıtılmış hali" olarak ifade ediliyor. 1930'lu yıllarda Fransa'dan "konyak" isminin kullanımına tescil protestosu geldiğinden bu yana, sadece Cognac kasabası civarındaki bağlarda, belli kurallara uygun yapılan brendi'lere konyak deniyor. Brendi ve konyak arasındaki fark ise gurmelerin de tabiriyle, "her konyak brendi'dir ama her brendi bir konyak değildir" şeklinde açıklanıyor.

Lezzeti "coğrafyasında" saklı

16. yüzyılda Fransa'dan Hollanda'ya ve İskandinav ülkelerine fiçılarla şarap taşıyan Hollandalı kaptanların ilk konyacı ürettikleri söylenir. O yıllarda, bölgedeki beyaz şarapların, alkol dereceleri düşük olduğu için uzun deniz yolculuğu sırasında zaman zaman bozulmasıyla kaptanlar, çözüm üretme yoluna gider ve Charente bölgesinin şarabını damıtarak

yoğunlaştırmayı, alkol derecesini yükseltmeyi deneyerek başarılı olurlar. Yine o dönemlerde gittikleri ülkede de meyhanelerde içine biraz su katıp içtikleri bu içkiyi aynı zamanda, kaynatılarak damıtıklarından ötürü bu şaraba "yanık şarap" dedikleri bilir. O gün bugündür konyak, tüm dünyada sevilmek için bir içki olma sıfatını elde etmiştir. Konyanın lezzeti, coğrafyasının özelliklerinden gelir. Buranın bol kireçli topraklarında yetişen beyaz üzümler, konyaca çok özel bir rahiye katar, aynı üzümler dünyanın başka bir yerinde yetişip aynı yöntemlerle işlenirse bile konyanın kendine özgü kokusunu yakalamak mümkün olmaz. Fransa bu sebepten dolayı "Cognac" bölgesinde üretilen "konyak" ismini tescillemiş durumdadır.

Sıcacık bir kehribar

Kehribar rengiyle göz dolduran konyak kadehinde salın salınırken, bir yudumda bile insanın içini ısıtır. Bu özelliğinden ötürü kış aylarında tercih edilen konyak, çift damıtılma yöntemiyle elde edilir. Şarap önce hafif ateşte damıtılır. Birinci damıtma, saf olmayan bir alkol verir. İmbikten arta kalan küspe çıkartılır ve bundan da tartarik asit elde edilir. Bu alkol yeniden imbiğe doldurulup, ısıtılır. İlk elde edilen ve "baş ürün" adı verilen alkol, meşe fiçılara doldurulur. Konyaca rengini ve tadını da işte bu meşe fiçılar verir.

Konyak nasıl içilir?

Konyak bardağı önce göz hizasına kaldırılarak eşsiz kehribar rengi ve olgun yapısı gözlemlenir, burun bardağın ağız kısmına getirilerek ilk uçucu aroması keşfedilir. Sonra daha önceki tadımları onaylamak için ağız içinde gezdirilir. Çünkü dilin farklı bölgeleri, değişik tatlara karşı duyarlıdır. Bu nedenle konyanın eşsiz tadını algılayabilmek için ağızda gezdirilmesi tavsiye edilir. Ünlü konyak markaları yudumlandıktan sonra tadın ağızda kalma süreleri şöyle ifade ediyor: "Remy Martin VSOP" 2-3 dakika; "Remy Martin XO" 10 dakika; "Remy Martin Extra" 20 dakika

Konyak nasıl servis edilir?

Genellikle yemeklerden sonra hazmettirici olarak akşam vakitlerinde ve kahve ile birlikte tercih edilen konyak, 16-18 santigrat derece sıcaklıkta servis edilir. Kaliteli konyakların her zaman sek servis edilmesi önerilir. Konyak alkolünü hafifletmek için soda, kola, limonata ve "ginger ale" gibi bazı gazoz veya meşrubatlarla karıştırılabilir. Ayrıca konyak, çeşitli kokteyllerinde ana içkisi olarak kullanılır.

Keyifli bir "kahve-konyak" tarifi

Malzemeler: Bir fincan koyu kahve, bir adet küp şeker, şekeri ıslatacak kadar brendi

Hazırlanışı: Şekeri yemek kaşığı içine yerleştirdikten sonra brendi ile iyice ıslatıp, dağılmasını sağlayın. Kaşığı mum ya da çakmak alevi ile ısıtın. Konyacı kahverengi renk alan şekeri yavaşça kahvenizin içine katıp, karıştırın.

Web sitesi sorunsalına pratik çözüm: Sitepratik

Firmanızın web sitesi tasarımı için büyük paralar harcamak, tasarımcı firmaların kaprislerine katlanmak, site güncellemesi için günlerce beklemek zorunda olmak geçmişte kalıyor. Sitepratik ile tüm bu işleri kendi başınıza sadece internet tarayıcınızı kullanarak yapabiliyorsunuz. DNA Internet Çözümleri tarafından geliştirilen, her ölçekte işletme ve kurumun web sitesini mevcut insan kaynakları ile hazırlamasına imkan tanıyan Sitepratik hizmet vermeye başladı. Kurumların web sitesi ihtiyaçlarına her yönü ile cevap vermeyi amaçlayan Sitepratik çözümü, self servis web sitesi tasarımı ve gelişmiş güncelleme özelliklerinin yanı sıra internet alan adı, e-posta ve web sitesi barındırma hizmetlerini de bütünlük olarak sunuyor. Sitepratik ile web tasarımı için büyük paralar harcamak, tasarımcı firmaların kaprislerine katlanmak, site güncellemesi için günlerce beklemek zorunda olmak geçmişte kalıyor.

Sitepratik Giriş veya Sitepratik Kurumsal paketlerinden birini satın alarak sisteme üye olan kullanıcı, hiç beklemeden Sitepratik İçerik Yönetim Sistemi'ne giriş yaparak web sitesini oluşturmaya başlıyor. Türkiye çapına yayılmış bayi kanalı ve önde gelen e-ticaret portalları üzerinden satılan bir yıllık Sitepratik Giriş Paketi aboneliği 99 YTL + KDV, bir yıllık Sitepratik Kurumsal Paketi aboneliği ise 299 YTL + KDV.

Yeni iPod shuffle Türkiye'de satışta

Apple'ın geçtiğimiz aylarda duyurduğu, öncü shuffle özelliği ile müzik fanatiklerine gittikleri her yerde favori şarkılarının devamlı karışımını sunan dünyanın en küçük müzikçaları yeni iPod shuffle, Türkiye'de satışa sunuldu. Bir önceki modelin neredeyse yarısı boyutundaki iPod shuffle, 4,1 santimetre genişliği, 15 gram ağırlığı, yepyeni alüminyum tasarımı ve üzerindeki tokası ile giyilebilir bir iPod. 1 gigabayt hafızası ile 240 şarkı kapasitesine sahip yeni iPod shuffle, farklı bir müzik deneyimi sunuyor. Kullanıcılar, yeni iPod shuffle'i Mac veya PC'ye birlikte gelen yuva ile bağlayabiliyor ve iTunes'un AutoFill özelliği ile iPod shuffle'i müzik arşivlerinden otomatik olarak tam kapasite doldurabiliyorlar.

Korkusuzca kahve içmek için... Minton Elastik Klavye

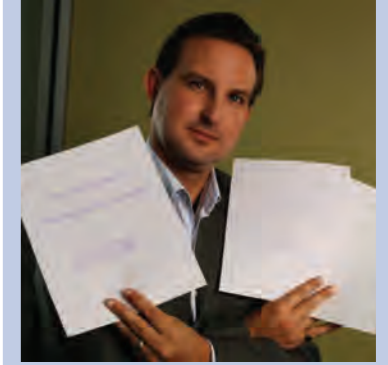
Minton, "dökme korkusu" olmadan bilgisayar başında gönül rahatlığıyla kahve veya meşrubat içiren bir ürün sunuyor. Elastik Klavye MKB-1014, sıvıdan ve tozdan etkilenmiyor, kirlendikçe yıkanabiliyor ve esnek özelliği sayesinde kıvrılarak saklanabiliyor, taşınabiliyor. Minton Elastik Klavye MKB-1014, kirlendiğinde rahatça temizlenebiliyor, esnek ve portatif özelliğiyle kolaylıkla taşınabiliyor, yer kaplamaması için kıvrılıp saklanabiliyor. Sessizce çalışarak klavye gürültüsünü en aza indiren Minton Elastik Klavye, 6 renk seçeneğiyle (siyah, mavi, pembe, yeşil, turuncu, beyaz) neşeli kullanım ortamı sağlıyor. Hem USB hem de PS/2 giriş adaptörü bulunan klavye, saklanabilen uzatma kablosuyla da kablo kirliliği oluşmasına engel oluyor. İki yıllık garantisi olan ürün, Türkiye'nin önde gelen perakende zincirlerinde 24,90 YTL'lik fiyatıyla satılıyor.

Londra Kulesi'nden Kaçış

HP araştırmacıları İngiltere'nin Tarihi Kraliyet Sarayları Kurumu ile birlikte mekan odaklı, nefes kesici bir macera oyununa imza attı. HP, bağımsız bir hayır kurumu olan İngiliz Historic Royal Palaces (Tarihi Kraliyet Sarayları) ile işbirliği yaparak mekan odaklı bir macera oyununa imza attı. Da Vinci Şifresi'ne denk bir heyecan ve gerilimi içinde barındıran oyun, Londra'nın asırlık tarihi mekanlarından ve Avrupa'nın en eski sarayı, zindanı ve kalesi olan Londra Kulesi'nde geçiyor. HP Laboratuvarları bünyesinde çalışan Mediascapes araştırma ekibince geliştirilen oyun, HP iPAQ avuçiçi bilgisayarlarla ve GPS türü algılayıcılar içeren yer sensörleriyle oynanıyor. Ses, görüntü, müzik ve ipuçlarını içeren dijital dosyalar kulenin çeşitli yerlerine HP Labs Mediascape araçlarıyla yerleştiriliyor.

Xerox'dan Silinebilir Kağıt

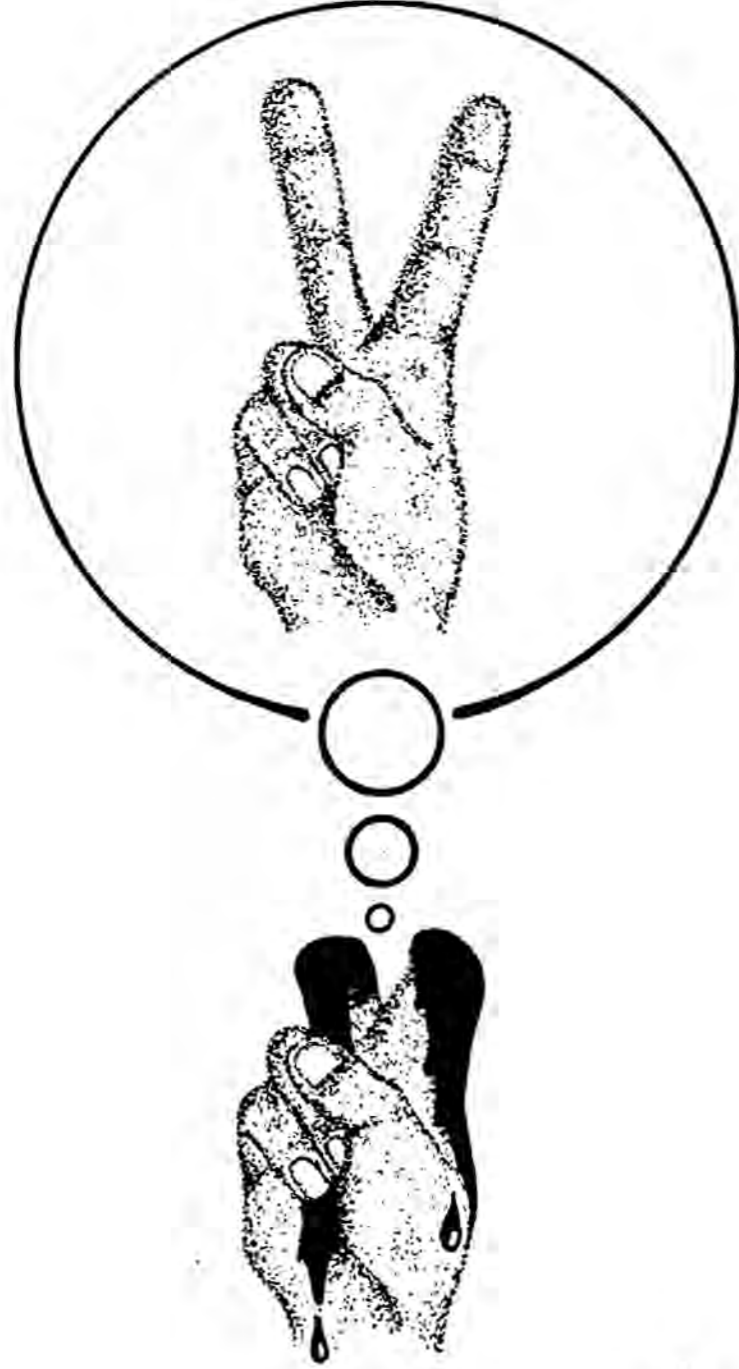

Xerox'un Kanada'daki Ar-Ge Merkezi ve Palo Alto'daki ünlü PARC Ar-Ge Merkezi'nin ortak buluşu ile yakın gelecekte kağıtların kısa süreli bilgi vermek üzere basılması ve aynı kağıdın tekrar tekrar kullanılabilmesi mümkün olacak. Xerox, "silenebilir kağıt" adını verdiği ve halen geliştirilme aşamasında olan bu buluşu için patent başvurusunda bulundu. Xerox'lu bilim adamları silenebilir kağıt geliştirebilmek için geçici olarak var olacak görüntüler yaratmanın yollarını arayarak işe başladılar. Xerox'un Kanada'daki Ar-Ge Merkezi, bu teknolojinin kimyasal tarafı bir başka deyişle silenebilir kağıt ve bileşenleri üzerinde çalışırken, Xerox'un Palo Alto'daki dünyaca ünlü PARC Ar-Ge Merkezi'nde ise silenebilir kağıt üzerine defalarca baskı yapacak yazıcı cihazının geliştirilmesi için çalışılıyor. PARC'daki Xerox bilim adamları hali hazırda, farklı dalga boylarındaki ışıkları yazma kaynağı olarak kullanan prototip bir yazıcı geliştirdiler. Mevcut geliştirilen teknoloji, basılmış yazı ve görüntülerin zaman içinde doğal olarak kaybolmasını veya istenirse belli bir ısı seviyesinde anında ortadan kaldırılabilmesine imkan veriyor.

çizgivizyon

Ali Kamil Uzun

Ali Kamil Uzun